

[Undervisningsministeren.]

forbindelse med byggereguleringen og igangsættningstilladelsesbestemmelserne i en længere periode var restriktioner for opførelsen af børnehaver. Disse restriktioner blev ophævet, så vidt jeg erindrer for to år siden, og det har bevirket, at der er oprettet en mængde børnehaver i de senere år.

Jeg kan til belysning nævne, at pr. 1. april 1966 var antallet af anerkendte børnehaver 773. Året efter, pr. 1. april 1967, var der 862; det sidste tal, jeg har, er fra 20. januar 1968, da var antallet 975 anerkendte børnehaver. Derudover ligger der i direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen anmodning om oprettelse af endnu en lang række børnehaver. Der har altså været en meget stærk vækst. Men der har også — og det vil jeg gerne have føjet til — været en væsentlig udvidelse i antallet af uddannede lærere til børnehaver og fritidshjem. Hvis man tager 1960 som udgangspunkt, var der for børnehaveseminarieernes vedkommende i 1960 10 seminarier; dette tal var i 1967 steget til 17, og for fritidshjemseminarier var tallet i 1960 3 og i 1967 5. Antallet af optagne på børnehaveseminarier var 375 i 1960, i 1967 985, og det ventes i 1968 at stige til 1.100. Antallet af dimitterede er steget fra 310 til 605 i 1967 og vil i 1968 udgøre 780. Det er altså en meget væsentlig stigning, der er sket, og jeg vil gerne fremhæve, at der fra ministeriets side igennem de sidste 7-8 år er gjort en væsentlig indsats for at øge antallet af seminarier og dermed øge antallet af dimitterede børnehavelærerinder og fritidshjems-lærere.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for svaret, som kun delvis virker beroligende på mig. Den eksplosionsagtige udvikling i oprettelsen af børnehaver, der er tale om, er efter min mening ikke bare begrundet i ophævelsen af byggerestriktioner, men skyldes det fuldstændig ændrede syn, som mange forældre har på det pædagogisk værdifulde

i, at deres børn kan komme sammen med andre børn i børnehaver.

Når det nu siges, at der er ved at ske en væsentlig udvikling, og at der bliver uddannet flere — jeg forstår 780 — så mener jeg, at man i sine fremtidssyner må tage i betragtning, at børnehavelærerinder lader til at være en meget udmærket vare på ægteskabsmarkedet, for de gifter sig i stor udstrækning og forlader derefter arbejdet; det forekommer mig, at man derfor er nødt til at uddanne mange, mange flere end de 780, der er tale om her. Og så ville jeg godt have at vide, om ministeren mener, at børnehavelærerindeuddannelsen fortsat skal udbygges og blive bedre, end den er nu, og endvidere om ministeren kunne være enig med mig i, at fremtidsmålet må være at gøre ikke bare børnehaveklasse, men også børnehaver til et tilbud til alle børn som en del af skolevæsenet.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

Jeg skal gerne føje til, at vi er klar over det store problem, der ligger her. Vi overvejer, om der er mulighed for at få optaget flere elever på seminarierne i år end det, der allerede er planer om. Vi ved ikke, om dette lader sig gøre, men det overvejes altså.

Fru Else-Merete Ross mente, at børnehavelærerinder skulle være særlig eftertragtede på ægteskabsmarkedet. Jeg skal ikke kunne sige, om det er rigtigt, men der er måske noget, der tyder derpå, idet mange børnehavelærerinder kun bliver i arbejdet en kort tid; jeg skal ikke kunne sige, om det hænger sammen med uddannelsen. Men lad mig sige, at det er regeringens plan til oktober at fremsætte det forslag, der foreligger fra en kommission om en ændret og forbedret uddannelse af børnehavelærerinder og fritidshjems-pædagoger, et forslag, som, hvis det gennemføres, vil bevirke, at uddannelsen bliver 3-årig i stedet for 2-årig, som den har været siden 1918. Det bør vel også tilføjes, at overgangen til en 3-årig uddannelse vil bevirke en nedgang i til-